

Sygn. akt IV CSK 81/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa P. w S.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 sierpnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda P. w S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej pozwany powołał się na pierwszą z wyżej wskazanych przyczyn kasacyjnych, co obligowało do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej o rozpoznania nie spełnia wskazanych wymogów, nie zawiera bowiem

sformułowania istotnego zagadnienia prawnego z nawiązaniem do konkretnych norm prawa procesowego lub materialnego budzących poważne wątpliwości, z którymi wiąże wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku. Nie stanowią istotnego zagadnienia prawnego w przedstawionym wyżej rozumieniu wskazane przez skarżącego kwestie: 1/.czy zachowanie się pozwanego polegające na tym, że po spotkaniu przedstawicieli w dniu 15 listopada 2010 roku, pozwany zwracał się wprawdzie po otrzymaniu faktur o zmianę ceny wyrobu na 0,1953 euro za sztukę, lecz faktury te ujął w księgach rachunkowych, częściowo je zapłacił oraz odliczył podatek VAT, oznacza, że pozwany zaakceptował cenę wyrobu w kwocie 0,70 euro za sztukę; 2/. czy pozostawanie przez pozwanego w zwłoce z zapłatą trzech faktur uprawniało powoda do odstąpienia od umowy dostawy z dnia 7 września 2010 r. w całości oraz 3/. czy skuteczne odstąpienie powoda od umowy dostawy w sytuacji zużycia przez pozwanego dostarczonych mu wyrobów, uprawnia powoda do domagania się odszkodowania w wysokości kosztów wyprodukowania tych wyrobów i jak powinien być ten koszt ustalony. Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy bowiem rozumieć problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć jednocześnie charakter uniwersalny w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzyganiu innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.). Z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika, że skarżący nie tyle wskazuje na pojawiające się poważne trudności z interpretacją przepisów prawa materialnego wskazanych w skardze kasacyjnej, ile kwestionuje w istocie ustalenia faktyczne poczynione w niniejszej sprawie przez Sąd drugiej instancji i dokonaną przez ten Sąd ich subsumcję pod wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przepisy prawa materialnego.

Pozwany nie wykazał także, aby skarga była oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego

orzeczenia, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania określonej normy prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami ich interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.). Wskazanych wymogów skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia, albowiem nie wykazał on kwalifikowanej i widocznej *prima vista* wadliwości zaskarżonego wyroku w powiązaniu z podstawą faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji oraz wyszczególnionymi podstawami skargi kasacyjnej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.